

Poonch till Srinagar.

Vi startade klockan 07.00 från Poonch. Det var jag och en förare och vi skulle köra hela vägen till Jammu eftersom bilen måste servas och detta görs i Jammu. Från 06.00 pågår Road Opening Party längs vägarna och det innebär att armén "clearar" vägarna så vi kan inte starta innan detta är klart. Det var en fantastisk morgon och solen började leta sig upp och skina på topparna runt omkring. Här är en grönska av sällan skådat slag som är ngt helt fantastiskt, de närmaste bergen och sluttningarna är som inklädda i en grön matta.

Vi snirklade oss upp till en början längs smala "alpvägar" och ännu var det inte så mycket trafik på vägarna eftersom möten är lite stökiga. Efter ett tag fick vi syn på lite högre berg och där hade den första snön kommit på topparna så det fick bli ett litet stopp med tillhörande fotografering.

Vi passerade byar som Krishna Gati, Mendhar, Bimber Gali... Just Mendhar var ju den by som det var trafikkaos i som jag berättade om i en tidigare berättelse. Så småningom kom vi till Rajouri där vi också har en relästation och Koreanen som var där bjöd på en risrätt från Korea med lite kyckling och det smakade jättebra.

För några år sedan var det en fin utsikt men sedan så byggdes en mur som säkerhetsåtgärd. Så nu känns det mest som ett fängelse i Rajouri.

En timme blev det innan vi fortsatte. Nu var vägen bredare men fortfarande var det bergigt och vi passerade återigen apberget så här är en liten bättre bild på en apa. En del bilar stannade och gav dom lite mat och på ett ställe stod några soldater och matade aporna. Apona kändes lika vana vid människor som på Skansen eller Zoo i Köpenhamn.

Efter apberget så blev det ganska snart platt och nu gick det undan. Jag frågade föraren om han inte ville stanna o fika i Bhambla men han ville bara komma till Jammu så vi körde på.

16.30 rullade vi så in på stationen. Tyvärr var inte Kroaten som chefar på stationen på plats utan han var på flygplatsen för att möta upp lite folk som kom från Srinagar och skulle vidare mot Islamabad.

Klockan 18.00 dök han(Simunovic) så upp och så vi bestämde att vi skulle ut o kaka vid 19.00 på en restaurang i ett torn som snurrar – det låter flott tyckte jag. Men innan så skulle vi förbi ett ställe där man kunde handla billiga sportprylar som jag fått reda på av finnen som var på stationen innan kroatien. Jag hade tyvärr inte lagt namnet på minnet och ingen annan visste var stället låg. Jag försökte fråga till vilka ställen dom kört, nån kom på var det var så vi åkte dit men det vara bara ett vanligt varuhus utan dessa sportprylar. Jaja tänkte jag nu får vi äta istället - för min mage var väldigt tom så vi begav oss till tornet. Vi åkte upp i hissen och i hissen stod en man vars uppgift var att trycka på knappen till den våning man ville åka. Vi kom så upp och blev anvisade en plats och utsikten var fantastisk även om det var kväll. Vi beställde och jag tog en typisk lammgryta från Kashmir o ris givetvis. Kroatien tog kycklingkebab som är grillspett och vi provade varandras mat och det var hur gott som helst. Vi orkade inte äta upp så efter maten tog vi hissen ned och åkte till stationen och sedan sov jag gott hela natten.

Måndag 2008-10-20

På morgonen kom mjölkbudet och en av vakterna köpte mjölk.

Vi gav oss av vid 10-tiden för att åka till gränsen och plocka upp CMO secretary som också skulle till Srinagar. Resan till gränsen tog en timme och vi fyllde i boken på Indiska sidan och fortsatte till bommen som utgör gränsen.

Border Security
Forces motto...

Där kom bilen från Pakistan och sekreteraren fick byta bil och vi gav oss av mot flygplatsen i Jammu. Där väntade en rigorös säkerhetskontroll och det kändes tryggt – men lite besvärligt dock. Vi hann med en fika innan det så bar av. Inflygningen mot Srinagar var i klass med mina Gilgit-resor och det var väldigt vackert med snöklädda berg, sjöar och floder. På flygplatsen kom en civilanställd och plockade upp oss och med oss hade vi eskort – både framför och bakom. Längs gatorna stod en otrolig massa soldater – detta var nog rekord för mig. Vi kom så fram till HQ:t och jag togs emot av chefen och övriga. Jag blev visad till mitt rum och allt kändes väldigt förberett. En snabb rundvandring på området ...

Vandring på berget, vackra vyer böneutrop, bastu o sedan middag...

Tisdag 2008-10-21

Natten var kall på rummet men det var skönt – man sov riktigt bra. Vaknade 05.20 då moskén började med kraftfulla böneutrop... Det kändes som om volymen var på ungefär 120 Db.

Dagen gick med rusande fart och vi fortsatte överlämningen.

På kvällen var det pilkastning o bastu

Onsdag 2008-10-22

Vaknade igen runt 5.20 av moskén. Nu gav sig en annan moské in och började "sända". Mitt i alltihop började böneutroparen hosta och det var konstigt. Vad gör man när det hela håller på i nästan en timma – man går upp och börjar jobba.

Dagen är en kombination av arbete och utbildning – learning by doing, svårare än så är det inte. Jag pysslar med tjänstgöringslistor, ledigheter, löner, betyg, fordons- och personalförflyttningar, sjukdomar etc.

På kvällen var det fest hos IALO (Indian Army Liaison Officer). Väldigt trevligt, frun satt och pratade hela kvällen utan att röra en fena medan mannen (IALO) for runt och serverade drinkar och tilltugg – men jag fick vatten.

Här ser vi IALO's VIP-bil.

Efter festen och över natten var jag Duty Officer – dvs vakthavande officer. Sov i ett litet kyffe över natten för att ha nära till radio, PC o diverse kommunikationsutrustning.

Torsdag 2008-10-23

Eftersom jag sov i DO-rummet så lät inte moskén så mycket på morgonen men jag vaknade givetvis.

Fortsatte med dagens övningar och överlämning – skall jag verkligen hålla på med detta i ett halvår? Allt verkar ju ofta förvirrat till en början men efterhand brukar ljuset komma och man hittar sitt arbetssätt. Men just nu känns det som det är en oöverstiglig mängd konstiga rutiner att lära sig. Jag har redan börjat på en handbok där jag skriver ned alla rutiner som skall hanteras och hur detta skall göras. Det är skillnad på om HQ:t finns i Srinagar och Islamabad eftersom det här med namnunderskrifter komplicerar bilden. När vi är i Islamabad finns även den civila sidan där och allt är mycket enklare.

På kvällen var det fest hos Röda Korset. Här blev det grillat med nanbröd och sallad, god öl och franska viner. Här huserade en belgare, en tysk, en engelska samt Matti från Stockholm. Vi hade en trevlig kväll med mycket mat och vid 22-tiden rullade vi hem i den Kashmiriska kvällen.

Fredag 2008-10-24

Börjar så smått vänja mig vid morgonbönen. Det som är lite fascinerande är att det vid 5-tiden långt ”bort” hörs nästan som sång – det är riktigt vackert och det är moskéerna i fjärran som ”sänder”.

Går upp varje morgon vid 06.30 så morgonbönen gör inte så mycket – man skall ju faktiskt upp ändå. Ramlar ner till kontoret vid 06.45 för att dra igång med dagens bestyr – ledighetsansökningar, scheman, förflyttningar, betyg etc. Det är faktiskt ganska mycket att stå i, det känns som om att allt som inte kan placeras i någon annan sektion hamnar hos oss – å andra sidan, man är ju här för att arbeta.

Dagarna går fort o vips är det eftermiddag. Något som är märkligt – eller inte – är att det finns ett antal försäljare allt från läder- o skinnvaror, motorcyklar (Royal Enfield), kläder, skor möbler till mattor, sjalar är efter oss. Eftersom HQ:t flyttar är detta sista chansen att sälja.

Några av dem uttryckte sorg att familjerna lämnat Islamabad eftersom fruarna var duktiga shoppers och nu inte finns där längre. Själv blev jag trött – jag skulle kunna tänka mig att sy upp lite kläder men när det är på detta sätt så kan det va! Då är Pakistan bättre, där är dom inte lika påträngande utan man kan i lugn och ro titta och man behöver inte bestämma sig. Det får bli Islamabad för klädinköpen.

Ja på kvällen blev det sedvanlig middag med tillhörande pilkastning. Men innan allt detta hanns det med träning och en bastu.

Lördag 2008-10-25

Som sagt man vänjer sig vid morgonbönen. Nu hör man den knappt men på rummet är det väldigt kallt och man vill inte stiga upp. Började som vanligt vid 7-tiden med lite genomgång av rutiner och praktiserade även lite dokumentproduktion. Höll på till ca 13.00 då en man kom och plockade upp mig och Mika för en liten rundtur med tillhörande shopping i Srinagar.

Vi tittade på lite sevärdheter och körde runt i stadskärnan. Vi var civilklädda eftersom man annars skall ha eskort och det blir lite tokigt. Tänk er en bepansrad Prado med en jeep före och efter med beväpnade soldater – det går ju inte. Gatorna var fulla av soldater och poliser som bevakade varje kvadratmeter av stadens gator och kvarter. Citykärnan var väldigt vacker med gamla byggnader. Byggnadsstilen är totalt annorlunda mot vad jag sett tidigare. Här följer ett litet kollage från vår rundtur.

Har hunnit med otroligt mycket under dessa dagar vad gäller tjänsten men så har det blivit 10-12 timmars dagar.

Idag skulle det bli grillat o kockarna hade gjort i ordning kycklingspett samt bakat potatis. Men först blev det bastu och därefter blev det grillning. Här ser vi Timo från Finland som tänder grillen med alcogel.

En skön äppelkaka men vaniljglass till efterrätt blev det också samt en ny match mellan Romans and Barbarians i pilkastning där vi Barbarians vann.

Söndag 2008-10-26

Min sista dag innan leave! Jag och Timo satte igång arbetet vid 7-tiden som vanligt. Alla andra hade ledigt idag eftersom det är söndag. Normalt är man ledig på söndagar i staben men "OPP sover aldrig"... Fördelen med detta är att tiden går snabbt och eftersom läget är som det är i Islamabad och vi är begränsade i vad vi kan göra på fritiden kan man ju lika bra arbeta.

Tidigt på morgonen hade vi ett litet skak i byggnaden – en liten jordbävning hade drabbat Kashmir. Det var bara en liten en och vi hörde inget om några övriga skador eller skadade i området. Här en traditionell bild utanför gaten.

Tidigt på morgonen hade Lars i New Delhi ringt och berättat att familjen hade landat och att han levererat dom till vårt hotell.

En lunch och sedan bar det av till Srinagar International airport med eskort. Ja detta var en intressant upplevelse att fått vara i Srinagar och uppleva lite av huvudstaden i Kashmir. Nästa gång jag kommer hit blir den första maj nästa år. Troligtvis blir det så att jag slutför min mission i staben annars skall man efter 6 månader avsluta sin tjänst men eftersom halva maj för min del består av ledighet och så kallad outbriefing blir det nog så att jag avslutar min tid i staben och får följa med flyttlasset till Srinagar i vår i slutet av april.

Med till flygplatsen följde även Alfredo från Chile som skulle till Islamabad och hjälpa till att få ut familjen därifrån. Inga familjer är nu tillåtna att befinna sig i Islamabad efter den höjda säkerhetsnivån. Alfredo's familj skulle tillbringa en månad i New Delhi innan det var dags att åka hem för gott för deras del.

Incheckning och resan till New Delhi gick bra och efter 2h var jag så på hotellet och kunde träffa familjen vilket var otroligt skönt... Detta får avsluta oktobers rapportering och nästa gång jag hör av mig blir från Islamabad i mitten av november.

Här kommer några bilder från Indien – en från Taj Mahal och en solnedgång i Kerala.

Anders, New Delhi i oktober 2008